

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 28. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984874096.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

På gaden var der stille som i en tom lejlighed. En enkelt gang satte to læredrengene et par af disse vidunderlige træsko i bevægelse, som man kan begynde at høre oppe på rådhuspladsen, og som først slipper ens øre på jordvejen i den anden ende af byen. Lejlighedsvis hørtes et goddag, et råb kastedes over gaden, en vittighed sendtes ud gennem et vindu; een stod stille og talte med hørlig anstrængelse, rimeligvis fordi han måtte lægge hodet tilbage og snakke opad. Et par nye støvler knirkede forbi, hver anden gang sekunderede af en dupsko. Bogholder Linds grin kom forbi, det fulgtes med en ung piges latter. »De kan tro, han fik skrubasje,« hører man; derefter langt, til sidst hendøende dobbeltgrin. Og så dyb stilhed, der igen hakkes i små stumper af borgerskolens børn, der slipper. Drengenes latter fik Hørslev til at vende sig om. Foran hele skaren gik en hund, der øjensynlig trængte til at sætte sig, men den fik ikke lov. Hver gang den blev jaget op, så den med et smærteligt blik på sine forfølgere, løb nogle skridt, samlede benene og satte sig på ny til rette med et tilfreds udtryk i sit fjæs, som om den tænkte: Se så! Men straks var de der igen. Sådan gik det et stykke op ad gaden, indtil de fleste drenge var forsvundet ind gennem porte og døre, så listede hunden stille ned ad en smøge og forsvandt.